

Figuera de la font de la Beca

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de la font de la Beca, s/n.
Emplaçament A 200 m a l'est del passeig de la Muntanya.

Coordenades:

Latitud: 41.395477294922
Longitud: 2.084380865097
UTM Est (X): 423457
UTM Nord (Y): 4583065

Classificació

Número de fitxa 08221 - 342
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Arbore o arbreda d'interès
Observacions protecció: Número AIL-28-2013 del catàleg proposta de l'Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern, proposat com AIL (Arbre d'Interès Local), ordenança aprovada en Ple de l'Ajuntament el 25 de setembre de 2014.
La serra de Collserola forma part de la Xarxa Natura 2000, una xarxa europea d'espais naturals protegits que té com a objectiu garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de les espècies de flora i fauna silvestres d'interès comunitari. El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya, amb l'Acord de Govern 112/2006, aprova la llista definitiva de LIC (Lloc d'Importància Comunitària) i de ZEPA (Zona Especial Protecció Aus) que configura la Xarxa Natura 2000 al nostre país.
El Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat), aprovat el 2020 amb aprovació definitiva per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya en sessió del 6 d'abril de 2021, estableix les directrius per a

la preservació dels valors naturals i paisatgístics del parc, així com per a la regulació dels usos i activitats que s'hi desenvolupen. Aquest pla és l'eina principal per a la gestió sostenible de l'espai natural.

Data aprovació: dj., 25/09/2014 - 12:00
Número inventari Catàleg d'Arbres Singulares del Parc Natural de Collserola (nº 17);
Generalitat i altres inventaris Inventari dels Elements d'Interès Especialment Rellevant del PEPPNSC (nº A38)
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 3430903DF2833G0001GA

Fitxes associades:

[Font de la Beca](#)

[Camí de la Font de la Beca](#)

Autoria de la fitxa David Torres Rodríguez - Kuanum

Data de registre de la fitxa: dt., 04/03/2025 - 10:04

Descripció

Exemplar de figuera (*Ficus carica*) de 7 m d'alçada, amb un perímetre de tronc d'1,95 m i 9,2 m de diàmetre de capçada. L'arbre està situat al marge del camí de la font de la Beca, a 200 m. del passeig de la Muntanya, dins del Parc Natural de Collserola.

De la família de les moràcies, l'individu presenta un tronc tortuós i robust de quatre peus, que recorda la forma d'una pota d'elefant, amb una escorça llisa de color gris. La capçada és esfèrica amb branques entortolligades.

És un arbre caducifoli de fulles simples, alternes, palmades, aspres al tacte i de color verd clar, amb nervis ben marcats. Floreix dos cops a l'any, de febrer a abril i d'agost a setembre, produint dues fructificacions, les figaflors i les figues, el mateix fruit que rep diferent nom segons el moment de maduració.

Història

Espècie que presenta una distribució per tota la conca mediterrània des d'època antiga, trobant-la al sud d'Europa, al nord d'Àfrica i a l'occident asiàtic. Cultivada i naturalitzada, està present en camps, vores de camins, penya-segats i escletxes de zones rocoses. S'adapta a tota mena de substrats i suporta molt bé la sequera de climes càlids.

Tant dels exemplars naturalitzats com dels conreats se n'aprofiten els fruits, les figaflors i les figues. Presenten una forma globosa o piriforme, de color verd en estat inicial fins a arribar a un color groguenc i morat un cop madurs. L'arbre fructifica dos cops a l'any gràcies a tenir dues floracions, donant un mateix fruit que rep dos noms diferents segons el moment de maduració, les figaflors primer i les figues després. Molt apreciades per la seva dolçor, són consumides en fresc i seques. També s'elaboren melmelades, confitures i pa de figa, fet a partir de la figa seca barrejada amb altres fruits secs com l'ametlla.

Les fulles de la figuera s'han emprat com a menjar pel bestiar i també per embolicar alguns tipus de formatges. La fusta és de molt mala qualitat tant per fer treballs de fusteria com per emprar-la per fer foc.

La medicina tradicional en el món rural ha utilitzat la infusió de les fulles com un remei contra la tos, la bronquitis, i el dolor d'estómac. El làtex que desprèn la planta en tallar una fulla, que és molt irritant, s'aplica sobre les berrugues per eliminar-les.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN (2014). *Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern*.

CABALLERO ARROYO, Cecilia; GUAL DEVESA, Ramon; RUEDA AGUILERA, Ferran (1997). *Arbres de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Arbres Singulars del Parc Natural de Collserola](#)

[Herbari Virtual del Mediterrani Occidental](#)

[Flora Catalana](#)

